

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Va-yiḳra

Shelomoh ben Yitṣḥaq

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

IT

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9951

כה ואת הלב הקטאת וקטיר המזבחה :
 כו והמשלח את השעיר לעזאזל וכבס
 בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחריו כן יבוא
 אל המזבחה : כז ואת פר הקטאת ואת
 שעיר הקטאת אשר הובא את דמם לכפר
 בקדש ויציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש
 את ערתם ואת בשרם ואת פרשם :
 כח והשרף אתם וכבס בגדיו ורחץ את
 בשרו במים ואחריו כן יבוא אל המזבחה :
 כט והיתה לכם לחקת עולם בקדש
 השביעי בעשור לחודש תענו את נפשתיכם
 וכל מלאכה לא תעשו האזרה והגר הגר
 בתוכם : ל בייבוס הנה וכפר עליכם
 לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה
 תטהרו : לא שבת שבתון היא לכם
 ועניתם את נפשתיכם חקת עולם :
 לב וכפר הכהן אשר ימנה אתו ואשר
 ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את
 בגדי הגד בגדי הקדש : לג וכפר את
 מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח
 וכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקה
 וכפר : לד והיתה זאת לכם לחקת עולם
 לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת
 בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה : פ
 רביעי יז א וידבר יהוה אל משה לאמר :
 ב דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
 ישראל
 עס אהרן ועם בנוהי ועם כל בני ישראל ותימר להן דין פתגמא דפקיד וי למימר :

וילבש ית לבושוהי ויפוק ויעביר ית עלתיה
 וית עלת עמא וכפר עלוהי ועל עמא :
 כה ונת תרפא דחטאתא וסיק למדבחה
 כו ודמוביל ית צפירא לעזאזל וצבע
 לבושוהי ויסחי ית בסריה במיא ובחרבן
 ויעול למשריתא : כז ונת תורא דחטאתא
 ונת צפירא דחטאתא דאתעל מדמדוהון
 לכפרא בקודשא וסיק למבדא למשריתא
 ויוקדון בגורא ית משכהון ונת בסרהון וית
 אוכליהון : כח ודמוקיד יתהון וצבע
 לבושוהי ויסחי ית בסריה במיא ובחר
 בן ויעול למשריתא : כט ויהי לכוון לקיים
 עלם ביהמא שביעאה בעשרא ליהמא
 תענון ית נפש שתכוון וכל עיבדא לא מעבדון
 וציבא וגיוהיא דיתנירון בניכוון : ל ארי
 בוטא הרין וכפר עליכוון לדכארה ורזכוון
 מכל חוביכוון קדם יי תדכוון : לא שקא
 שבתא היא לכוון ותענון ית נפש שתכוון קניס
 עלם : לב ויכפר כהנא דרבי ית יהודקריי
 ית קורבניה לשמשא תחות אבוהי וילבש
 ית לבושי בוצא לבושי קודשא : לג ויכפר
 על מקדש קודשא ועל משכן זמנא ועל
 מדבחה וכפר ועל כהנאי ועל כל עמא
 דקהלא וכפר : לד ורתה ידא לכוון לקיים
 עלם לכפרא על בני ישראל מכל חוביהון
 דדא בשתא ועבד כמא דפקיד וי ית משה :
 א ומליל יי עם משה למימר : ב מליל
 עם אהרן ועם בנוהי ועם כל בני ישראל ותימר להן דין פתגמא דפקיד וי למימר :

ויקרא יז אחרי מות

אונקלוס

מר

ישראל ואמרת אליהם ויהי הדבר אשר
צוה יהוה לאמר : ג איש איש מבית
ישראל

ג נבר נבר מבית ישראל דיכוס תור או
אימר או עזיא במשריתא או דיכוס מקרא
למשריתא

יונתן בן עוזיאל

ירושלמי

נת לברשוי ויצדד ויפוק ויעביד נת עלתיה נת עלת עמיה ויכפר עליו ועל עמיה : כה ויה תרכא דחטאתא וגו' :

ב ודמטור נת צפירא לעזאזל וצבע נת לברשוי ונפחי נת בישריה בצרצעין סאוו דמוי ומן דמר דין ועול
למשריתא : כז נת תירא דחטאתא ונת צפירא דחטאתא דאיתעל מן
אדמיהו דבשרא בקורשיא ומפקרו באסליו על דיהו דקלא דבתניא
ויסבורו גוין למיפרא למשריתא ויקדו דנורא נת משביהו ונת בישריהו
נת רועיהו : כח דמטור יהוה וצבע לברשוי ונפחי נת בישריה בצרצעין סאוו דמוי ומן דמר דין ועול

ירושלמי
נת מצעיהו :

למשריתא : כט ותחי דא לבון לקים עלם בקרא
שביעיהו הוא יבח השרי בעשרא יומין לקרא קעגו נת
בשתיכו מן מיכלא ומן משפיה ומן הנינת בני ומכוריקא
ומסנא ותשמיש עקרא וכל עיבודתא לא מעברו ציבא וניורא דיתעיר ביניכו : ל ארום ביימא וגו' ואתו קדם

ירושלמי
ותצימו בה על בשתיכו :

ו הודו סורקנותכו ותדכו : לא שבת שקרא הוא לבון כל עיבינת פוקתא לא העברו ותעגו וגו' :
לב ויכפר בהגא בי בני יהיה ודוקרב קירבניה לשמשא תחות אביו וילבש ית לברשוי ברי מילת לברשוי קדשא :

לג ויכפר על מקבש קדשא ועל משבו וימנא ועל מדקחא ועל בהגא ועל כל עמא דקהלא וכפר באשפתות
סיליא : לד ותחי דא לבון לקים עלם לבשרא על בני ישראל מכל חוביהו דדא וימנא בשתא וצבר ארדיו
היבקה דפקיד ית משה : א ומליל י וגו' : ב מליל עם אהרן ועם בני ישראל ועם בני ישראל ותימר וגו' :
ג נבר סלי או סוב מכות נניפת ישראל די יפוס נקמת תור או אימר או עזיא במשריתא או די יכוס מקרא
למשריתא

רשי

(וימא עג) ואיל לינולה האומר למעלה ומלת עגרת בני ישראל וגומר : (כה) ואת חלב החטאת : אמורי פר ושיעיר :
יקטיר המזבחה - על מזבח החינוך דאילו בכוניו כתיב לא תעלו עליו קטרת זרה ועולה ויזכה : (כו) אשר הוכא את דבוס -
לסיכל ולמני ולמני : (לב) וכפר הכהן אשר ימשה וגו' : (ת"ב) כפר ז' של יום הכפורים איכה כשרה אלח ככהן גדול
למי שאמר כל הפרסה באהרן הוצרך לווי ככהן גדול ככל אחריו שיהא כמותו : ואשר ימלא את ידו - (ת"ב) אין לי חלב
אנזות בשמן האטמה מרובה כגדים חייב ת"ל ואשר ימלא את ידו וגומר וכן כל הכהנים גדולים שעמדו מיאשיהו ואילך שבימינו נזכרו
לזכות של שמן הטמא : לכהן תחת אביו - (ת"ב) ללמד שאם בנו ממלא את מקומו הוא קידם לכל אדם : (לד) ויעש
כאשר צוה וגומר - כשהגיע יום הכפורים עשה כסדר הזה ולהגיד סכחו של אהרן שלא היה לוכדן לגדולתו חלא כחקיים נזירת
אלך (ת"ב) ג) אשר ישחט שור או כשב - כנוקדסין הכתוב מדבר שאלו להקריב קרבן : במחנה - (זכתיס קו)

רשב"ם

(לג) וכפר הכהן אשר ימשה אותו - למי שאמר כזאת יבא אהרן - ואם אין אהרן תהיה עבודת יום הכפורים ככהן הושיה תחתיו :
(לד) ויעש אהרן - כשהגיע יום הכפורים

מכלל יופי

הצמחים : (במדבר) הבית השמיש בענין למד : (לב) ואשר ימלא את ידו וימלא את ידו לכהן תחת אביו
(כט) (והגר הגר) - הוא הנכרי שנהגה סכר
ושנתחד : (לא) (שבת שבתו) - ענינו הבטלה והפסק הדבר :

וישאל אשר וישחט שור או-כשב או-עז
 במקנה או אשר וישחט מחוץ למחנה :
 ד ואל-פתח אהל מועד לא הביאו
 להקריב קרבן ליהנה לפני משכן יהנה דם
 ויחשב לאיש ההוא דם שפך ונקבת האיש
 ה ההוא מקרב עמו : ה למען אשר יביאו
 בני ישראל את-זבחיכם אשר הם זבחים
 על-פני השדה והביאם ליהנה אל-פתח
 אהל מועד אל-הכהן וזבחו זבחי שלמים
 ליהנה אותם : ו וזרק הכהן את-הדם
 על-מזבח יהנה פתח אהל מועד והקטיר
 החלב לריח ניחח ליהנה : ז ולא-זבחו
 עוד את-זבחיכם לשעירים אשר הם זנים
 אחריהם תקח עולם תהיה-נאת להם
 קדרתם : ח ואלהם תאמר איש איש
 מבית ישראל ומן-הגזר אשר-יגזר בתוכם
 אשר-יעלה עלה אוזבה : ט ואל-פתח
 אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהנה
 ונקבת האיש ההוא מעמו : י ואיש איש
 מבית ישראל ומן-הגזר הגזר בתוכם אשר
 יאכל בר-דם ונתתי פני בנפשי האכלת
 את-הדם והכרתי אתה מקרב עמך :
 יא כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי
 לכם על-המזבח לכפר על-נפשתיכם כי-
 הדם הוא בנפש וכפר : יב על-כן אמרתי
 לבני ישראל כל-איש מנכון לא-יכול דם
 וניזבא דיתגורון בניכון לא יוכל דם :
 יג ונבר נבר ומן-בני-ישראל ומן-גיוזבא
 דיתגורון בניכון דיצוד צידא חיתא אויעופא
 הגזר

חמישי
שלישי

מנוחק'ז

למשריתא : ד ולתבע משכן זמנא לא
 אייתייה לקרבא קורבנא קדם וי קדם משכנא
 בני דמא ויתחשב לנברא ההוא דמא אשר
 וישחטאי אינשא ההוא מעמיה : ה בדיל
 דיתגורון בני ישראל וית-דבתיהון
 דיאנון דבחין על-אפי חקלא
 וייתניון קדם-וי לתבע משכן זמנא לנת-
 כהנא ויכסון גבסת קודשין קדם-וי יתהון :
 ו ויזרוק כהנא וית-דמא על-מדבחה דוי
 בתרע משכן זמנא ויסק תרבא לאתקבלא
 ברענא קדם-וי : ז ולא-ידבחו עוד וית-
 דבתיהון לשידין דאינון טען בתריהון קיים
 עלם תהי-נא להון לכהיון : ח ולרהון
 תימר נבר נבר מבית ישראל ומן-גיוזבא
 דיתגורון בניכון דיסק עלתא או-גבסת
 קודשנא : ט ולתבע משכן זמנא לא
 יתיגיה למעבד ויתיה קדם-וי וישחטאי אינשא
 ההוא מעמיה : י ונבר נבר מבית ישראל
 ומן-גיוזבא דיתגורון בניכון דיכול כל-
 דמא ואחז רוגזי באינשא דיכול וית-דמא
 ואישחטאי ויתיה מנו עמיה : יא ארי נפש
 בסרא ברמא היא ואנא והביתיה לכוך על-
 מדבחה לכפרא על-נפשתיכון אחרי-דמא
 הוא על-נפשא מכפר : יב על-כן אמרתי
 לבני ישראל כל-איש מנכון לא-יכול דם
 וניזבא דיתגורון בניכון לא יוכל דם :
 יג ונבר נבר ומן-בני-ישראל ומן-גיוזבא
 דיתגורון בניכון דיצוד צידא חיתא אויעופא
 דמתאכיל

הַנֶּזֶק בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יִצְוֶה צִיד חַיָּה יִהְיֶה יִשְׁפֹּךְ
 אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְשֹׁפֵךְ אֶת־דָּמּוֹ וְכִסְהוּ בַעֲפָר :
 יד כִּי־נִפְשׁוּ כָּל־בְּשָׂר דָּמוֹ בְּנַפְשׁוֹ הוּא
 דְּמַתְאֲבִיל וַיִּשְׁוֹד יַת־דָּמִיהּ וַיִּכְסִינָהּ
 בַּעֲפָרָא : יד אַרְיִינְפֵשׁ כָּל־בְּסָרָא דְמִיה
 בְּנַפְשִׁיהּ הוּא וְאַמְרִית לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל דִּם כָּל־
 וְאָמַר
 בִּיטְרָא

יונתן בן עוזיאל

לְמִשְׁרִיתָא : ד וְלִתְרַע מִשְׁפָּן וּמִנָּא לֹא אִימִיה לְחַרְבָּא קַרְבָּנָא קָדִם : קָדִם שְׁשָׁנָא בְּי אָדָם קָטוּל יִתְחַשֵּׁב לְנִבְרָא
 הָהוּא וְתָחַי לִיה קְאִילוּ אָדָם וּבְאִי אֲשֶׁר וַיִּשְׁתַּיְצִי בַר גִּשָׁא הָהוּא מַעֲמִיה : ה מִן כְּגִלְל דְּיַתִּיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גִּבְסַתְהוֹן
 דְּהִינּוּן דְּבַחִין עַל אַנְפֵי תַקְלָא וַיִּתְהַנּוּן וְגוֹי : ו וַיִּזְרוּק כְּהֵנָּה יַת אֲדָמָא וְגוֹי : ז וְלֹא יִבְרַחוּן מִרַב יַת דִּבְחִיהוֹן
 לְטַעֲוֹן דְּמִתְלִין לְשִׁדְי דְּהִינּוּן טַעֲוֹן בְּתַרְהוֹן קָדִים עֲלֵם וְגוֹי : ח וְלִהוֹן מִימֵר גְּבַר וְגַבְר טְלִי וְגַבְר סִיב מִבִּירַת גְּנִישַׁת
 וְיִשְׂרָאֵל וּמִן גִּיורָא דְּהִתְנַיְרוּן לְמִימֵב בְּיִיכּוֹן דִּי וְגוֹי : ט וְלִתְרַע מִשְׁפָּן וּמִנָּא לֹא יִתְיַגִּיהּ לְמַעֲבַד יַמִּיה קַרְבָּנָא קָדִם
 : י וַיִּשְׁתַּיְצִי בַר גִּשָׁא הָהוּא מַעֲמִיה : י וְגַבְר טְלִי וְגַבְר סִיב מִבִּירַת גְּנִישַׁת וְיִשְׂרָאֵל וּמִן גִּיורָא דְּמִתְנַיְרוּן לְמִימֵב
 בְּיַתְהוֹן דִּי יִיכּוֹל כָּל אֲדָמָא וְאַחַן יַת פְּנִימָתָא לְמַעֲסוּק בְּבַר גִּשָׁא הָהוּא דִּי יִיכּוֹל כָּל אֲדָמָא וְאַיִשִּׁינֵי יַמִּיה מִגּו עֲמִיה :
 יא אַרְוִם קִיּוֹם גִּפְשׁ כָּל בִּישְׂרָא בְּאֲדָמָא הוּא וְאַנְיָ יִתְבַּתִּיהּ לְכוּן לְמִזְרָתָא דְּתִתְנַיְרוּן אָדָם גִּבְסַתְהוֹן עַל בְּרַבְרָא מִטּוֹל
 לְמַכְפָּרָא עַל אָדָם גִּפְשַׁתְכוּן אַרְוִם אָדָם גִּבְסַתְהוֹן הוּא עַל חוּבֵי גִפְשָׁא כְּבַפְר : יב בְּיִינ בִּן אֲמִרִירָא לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲנִיבְרָוִן דְּכָל בַר נִשׁ מְגִבּוֹן לֹא יִיכּוֹל אֲדָמָא וְגִיּוּבָא דְּמִתְנַיְרוּן לְמִימֵב בְּיִיכּוֹן לֹא יִיכְלֹן אֲדָמָא : יג וְגַבְר טְלִי
 אִו גְּבַר סִיב מִבִּירַת גְּנִישַׁת וְיִשְׂרָאֵל וּמִן גִּיּוּבָא דְּהִתְנַיְרוּן לְמִימֵב בְּיִיכּוֹן דִּי יִצִּיד אֲצִידָא תִּימָא אִו עוֹפָא דְּמִיבְשָׁרִין לְמִימֵב
 וַיִּשְׁוֹד יַת אֲדָמִיהּ גִּבְסַתְהוֹן וְאַיִן לֹא מִתְקַלְקֵלָא גִּבְסַתְהוֹן וְכִסְהוּ בַּעֲפָרָא : יד אַרְוִם קִיּוֹם גִּפְשׁ כָּל בִּישְׂרָא אֲדָמִיהּ
 בְּנַפְשִׁיהּ הוּא וְאַמְרִירָא לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָדָם כָּל בִּישְׂרָא לֹא תִיכְלֹן אַרְוִם קִיּוֹם גִּפְשׁ כָּל בִּישְׂרָא אֲדָמִיהּ הוּא כָּל מִן
 דִּיִּיכְלִינָה

רש"י

מִן לְעִזְרָה : (ד) דִּם יִחְשֵׁב : כְּשׁוֹפֵךְ דִּם הַאֲדָם שֶׁנִּתְחַיֵּיב כִּנְפֵשׁוֹ : דִּם שֶׁפֶךְ . (ת"כ) לְרִכּוּת אֶת הַזֶּרֶק דְּעִים כְּחוֹן :
 (ה) אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים . אֲשֶׁר הֵם רְגִילִים לִזְבוּחַ : (ז) לְשִׁעִירִים . לְשִׁדִּים כְּמוֹ (יִשְׁעִיָּה יג) וְשִׁעִירִים יִדְקֻדּוּ עַם :
 (ח) אֲשֶׁר יַעֲלוּ עוֹלָה : לְחַיִּיב עַל הַמִּקְטֵר חַיִּיבִים כְּחוֹן (עֵינִן כֹּה"ס) כְּשׁוֹמֵט כְּחוֹן שֶׁאֵם שֶׁחַט אֶחָד וְהֵעֱלֵה חֲבִירוֹ טִיבֵס
 חַיִּיבִין (ת"כ הוֹלִין ק"ט) : וְנִכְרַת . זִרְעוֹ נִכְרַת . וַיִּמּוּן נִכְרַתִּין : (י) כָּל דָּם . לְפִי שֶׁאֲחֵר כִּנְפֵשׁ יִכְסֵר יִכּוֹל לֹא יִחַל חַיִּיב
 אֲלֵף עַל דִּם הַמִּקְטֵרִים ת"ל כָּל דָּם : וְנִהְיִי פְנִי . (ה"ב) פְּנֵי אֵלֵי פִּנְיָה אֲנִי מִכָּל עֲסָקִי וְעוֹסֵק בּוֹ : (יא) כִּי גִפְשׁ הַבֶּשֶׂר .
 עַל כָּל כְּרִיֵּה בְּדָם הוּא תְלוּיָהּ וְלִפְיֶךָ כִּתְבוּ לְכַפֵּר עַל נֶפֶשׁ הַאֲדָם תְּכוּף נֶפֶשׁ וְתַכְפֵּר עַל הַנֶּפֶשׁ : (יב) כָּל נֶפֶשׁ מִכֶּם . לְהַזְכִּיר
 גְּדוּלְתָם עַל הַקְּטִיטִים : (יג) אֲשֶׁר יִצְוֶה . (ת"כ הוֹלִין פ"ד) אִין לִי אֲלֵף יָד אֲוִוִין וְתִרְכַּנְוִלִין מִנִּין תְּלִמּוּד לִוְגוּר יָד מִכְלֵמָקוֹס
 אִם כֵּן לֹאֵה כְּאֵתֵר אֲשֶׁר יִנּוּד שְׁלֵל יֵאָכֵל כִּזֵּר אֲלֵף הַזְּמוּמָה זֹאת : אֲשֶׁר יֵאָכֵל . פֶּרֶט לְעֵמָּאִים : (יד) דָּמוֹ בְּנַפְשׁוֹ הוּא .
 דָּמוֹ הוּא לֵן כְּמִקּוֹס הַנֶּפֶשׁ שֶׁהִנֵּפֵשׁ תְלוּיָהּ בּוֹ : כִּי נֶפֶשׁ כָּל בֶּשֶׂר דָּמוֹ הוּא . הַנֶּפֶשׁ הִיא הַדָּם . דָּם וְכֶסֶף לְשׁוֹן זָכַר . נֶפֶשׁ לְשׁוֹן
 נִקְבָה

רשב"ם

כֹּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה : (ד) דִּם יִחְשֵׁב לְאִישׁ הַהוּא דִּם שֶׁפֶךְ . חַיִּיב עִימָהּ . יִחְשֵׁב עֲשָׂאִים לְאִישׁ הַהוּא לְחוּץ דִּם שֶׁפֶךְ כְּשֶׁעָת
 שְׁחִיטַת חוֹן : (ה) אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל פְּנֵי הַשֶּׁדֶה . וַיֵּשׁ מִהֵם שְׁטוּעִים לְשִׁעִירִים וְלֹא לְשִׁעִים : (יג) וְכִסְהוּ בַּעֲפָר . כִּי אִלּוּ
 יכָּל

מכלל יופי

יז (ה) (זכחו וזכחי שלמים לייאוחם) . הפוך וזכחו .
 אותם וזכחי שלמים לה' : (ז) (לשעירים) .
 למאמינים כס : (יב) (והגר הגר) . הוא הנכרי שנתגיד
 מכלל ושנתגיד : (יג) (אשר יצוד ציד חיה) . על החיה
 לבד לא הבהטה כי אין לבהטה כסודם ואינו כבו ויקראת
 זאת

ואמר לבני ישראל הם כל-בשר לא-תאכלו
כי נפש כל-בשר דמו הוא כל-אכליו וקרת :
טו וכל-נפש אשר תאכל נבלה ושרפה
באזרה ובגג וכלם בגדיו ורחץ במים ושמא
ערה-ערב ושהר : טז ואם לא יכלם ובשרו
לא ירחץ ונשא עונו : פ

בסרא לא תיכלון ארינפש כל-בסרא דמיה
היא כל-דיכלניה ושתוי : ט וכל-אינש
דיכור נבילא ותבירא ביצ-ביצא ובגור-גור
ויצבע לבושה ויסחי במיא ויהי-מסאב
עד-נמשא וידמי : טז ואם לא יצבע
ובסריה לא יסחי ויקביל חוביה : א ומליל
י עס-משה למימר : ב מליל עס-בגוי
ישראל ותימר להון אנא יי אלהכון :

ג בעובדי עמא דארעא דמצרים דתיבתון
בה לא מעבדון וכעובדי עמא דארעא-
דכנען דאנא מעיל ותכון לתמן לא-מעבדון
ובני-מוסיהון קיא תקכון : ד וית-דיני
מעבדון וית-קמי תשרון למחך בהון אנא
יי אלהכון : ה ותשרון ית-קמי וית-דיני
דעבד ותהון אינשא ויהי-בדון-בתי-
עלמא אנא יי : ו גבר גבר לקר-קרוב
בשריה לא תקרבון לנלאה עריא אנא יי :
ז ערית אבוד וערית אפך לא תגלי אפך
היא קיא תגלי עריתה : ח ערית אמת
אבוד לא תגלי עריתה דאבוד דהיא :
ט ערית אמתך בת-אבוד או בת-אפך
דילידא מן-אבוד מן-אמתא אוהרי או מן-
אפך מן-גבר אוהרן לא תגלי עריתהון :
י ערית בת-ברך או בת-ברתך לא תגלי

יח א וידבר יהוה אל-משה לאמר :
ב דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם
אני יהוה אלהיכם : ג כמעשה ארץ-
מצרים אשר ישבתם-בה לא תעשו וכמעשה
ארץ-כנען אשר אני מביא אתכם שמה
לא תעשו ובהקתיהם לא תלכו : ד את-
משפטי תעשו ואת-חקתי תשמרו ללכת
בהם אני יהוה אלהיכם : ה ושמרתם
את-חקתי ואת-משפטי אשר יעשה אתם
האדם ותי בהם אני יהוה : ו איש
איש אל-כל-שאר בשרו לא תקרבו לגלות
ערות אני יהוה : ז ערית אביך
וערית אפך לא תגלה אפך הוא לא תגלה
עריתה : ח ערית אשת-אביך לא
תגלה ערית אביך הוא : ט ערית
אחותך בת-אביך או בת-אמך מולדת בית
או מולדת חוץ לא תגלה ערותן : ס
י ערית בת-בניך או בת-בתך לא תגלה

ששי
מצוה ק"ח
מצוה ק"ט
מצוה ק"צ
מצוה קע"א
מצוה קע"ב
מצוה קע"ג
מצוה קע"ד

ערות

רשי

ערייתה

נקה : (פ) (טו) אשר האכל נבלה ושרפה - כנכלת עוף טהור דבר הכתוב שאין לה עושה אלא כשעה שכלת כסית
ככליעה ולמדך כאן שחטתה באכילתה ושרפה האזורה כאן לא נכתב אלא לדרוש וכן אצונו וכול תהא ככלת עוף טהור שחטתה
בכית הכליעה ת"ל טרפה מי שיש בווינו טרפה יאל עוף טהור שאין בווינו טרפה : ונשא עונו - אם יאכל קדש חו יוכנס למקדש
ש"כ על עושה או ככל שאר טוהלות : (יז) ובשרו לא ירחץ ונשא עונו - על רחיצת גופו עמוס לית ועל כסות בגדים
שלקות : (כ) אני יי אלהיכם - אי הוה שטרפי כפיני - (שמות ו) אכתי יי אלהיך וקטלתם עליכם ולכותי מעתה
קבלו